

Byråds

Folketingets Forhandlinger. (242)

3857 · 13/1 22: 1. Beh. af F. t. L. om 8 Timers Arbejdsdag f. de v. Industri m. v. beskæf. Arbejdere. 3858

Overtidsarbejde i alle Tilfælde skal være mindst 25 pCt. højere end den sædvanlige Løn. Det er ganske tilsvarende, hvad der blev vedtaget i Washington, men under Forhandlingerne i Arbejdstidskommissionen var man fuldstændig klar over, at de faktiske Forhold her hjemme har bevirket, at man aldrig er kommet ned under 50 pCt. eller mere for Overtidsarbejde. Det synes desværre, som om Arbejdsgiverne under den nuværende Arbejdskonflikt paa dette Punkt vil benytte sig af Washington og gaa ned til de foreslaaede 25 pCt. Jeg mener, at det er et Spørgsmaal, der ogsaa kan behandles nærmere i Udvalget.

Jeg skal ikke omtale de øvrige Bestemmelser nærmere, kun gøre opmærksom paa, at Tilsynet med Overholdelsen af Arbejdstidsreglerne er henlagt under Fabriktilsynet, og at der for at gøre Tilsynet effektivt i Overensstemmelse med Washington-Konventionen er stillet Forslag om bestemte Opslag. Naturligvis er der indsat de nødvendige Bødestemmelser, og de allerfleste af Afgørelserne om Tilladelse til Overtidsarbejde med mere, som kan træffes af Fabrikdirektoratet og Arbejdsraadet — jeg tror dem alle — vil kunne indankes for Indenrigsministeriet.

Det er altsaa det forfærdelige revolutionære Lovforslag om 8 Timers Arbejdsdagen, som Socialdemokraterne tillader sig at anbefale til Tingets Velvilie. Naar man spørger: Hvorfor forelægger vi det nu? saa vil jeg svare, at vi gør det for det første, fordi Behandlingen i Fjor ikke blev gjort færdig. Det var jo en meget ejendommelig Behandling, der foregik i Fjor; den daværende Indenrigsminister forelagde Forslag om at bemyndige Regeringen til at ratificere Washington-Konventionen om 8 Timers Arbejdsdagen. Paa Regeringens Vegne udtalte han ikke, at den kunde slutte sig til den, han udtalte heller ikke, at den gik imod Konventionen, men han overlod fuldstændig til den høje Rigsdag at tage Standpunkt dertil. Der foregik da en første Behandling af Lovforslaget, som saa blev henvist til et Udvalg, og dette Udvalg holdt ikke et eneste Møde. Socialdemokratiet er ganske vist vant til, at Forslag, der ved-

rører Arbejderklassen, behandles paa en saadan Maade, men jeg synes, det er ganske utilladeligt fra det høje Flertals Side at behandle et Spørgsmaal om Tiltrædelse af en international Konvention paa den Maade. Da man altsaa aldeles ikke kom ind paa nogen som helst Realitetsbehandling om de enkelte Arbejdstidsbestemmelser, er det en af Grundene til, at vi har maattet forelægge Lovforslaget paa ny. Vi kunde have ønsket, at det havde været Regeringen, der havde fremsat Forslaget, og Regeringen burde have fremsat det, den burde have gjort det, baade af indre og af ydre Grunde; af ydre Grunde, fordi den erved vilde have vist, at den havde Interesse for det internationale sociale Arbejde, af indre Grunde, fordi Forholdene for Øjeblikket er saaledes, at Regeringen vilde kunne opfylde et af sine under Valgkampagnerne stærkt fremhævede Programpunkter; nemlig Afskaffelsen af Uroen i Samfundet. Vi staar i Øjeblikket overfor meget alvorlige Arbejdskonflikter, og Regeringen vilde kunne begrænse disse, dersom den kunde faa fjernet nogle af Stridspunkterne; des lettere vilde det da blive at faa Striden bragt til en Ende. Det vilde ikke have været mærkeligt, om Regeringen havde fremsat dette Forslag, der jo er tiltraadt, endda udarbejdet af en af de tre Mænd, som i disse Dage er valgt til Forligsmænd, og som staar som Underskriver af Udkastet til dette Lovforslag. Jeg synes, at Regeringen af Hensyn til de virkelig vanskelige Tider for Øjeblikket med alle andre maa være enig i, at det vilde være en Ulykke, hvis Arbejderstandens nuværende økonomisk daarlige Stilling skulde benyttes til ogsaa at fravriste den 8 Timers Arbejdsdagen, som den har kæmpet for i 30—40 Aar. Ikke alene for at undgaa Arbejdsuroen burde Regeringen have fremsat Forslaget, men ogsaa af reelle Grunde. Regeringen har stadig hævdet, at den havde sociale Interesser. Nu er det af Arbejdsgivere, Arbejdere og Regeringsrepræsentanter i Washington, som var Hovedsædet for det internationale sociale Arbejde, slaet fast, at Spørgsmaalet om 8 Timers Arbejdsdagen er det Spørgsmaal, der stod forrest af alle sociale Spørgsmaal.